

Ár 2016, fimmtudaginn 1. desember, er í Félagsdómi í málinu nr. 7/2016:

Alþýðusamband Íslands,
vegna Verkalýðsfélags Akraness
f.h. Hjálmars Jónssonar
gegn
Samtökum atvinnulífsins
f.h. Norðuráls Grundartanga ehf.

kveðinn upp svofelldur

d ó m u r:

Mál þetta var dómtekið 25. október sl.

Málið dæma Arnfríður Einarsdóttir dómsforseti, Ásmundur Helgason, Guðni Á. Haraldsson, Valgeir Pálsson og Lára V. Júlíusdóttir.

Stefnandi er: Alþýðusamband Íslands, Sætúni 1, Reykjavík, vegna Verkalýðsfélags Akraness, Sunnubraut 13, Akranesi, fyrir hönd Hjálmars Jónssonar, Heiðarbraut 37, Akranesi.

Stefndi er: Samtök atvinnulífsins, Borgartúnni 35, Reykjavík, vegna Norðuráls Grundartanga ehf., Grundartanga, Akranesi.

Dómkröfur stefnanda:

Dómkröfur stefnanda eru þær að viðurkennt verði að Hjálmar Jónsson hafi frá 1. mars 2011 átt rétt á greiðslu launa frá Norðuráli Grundartanga ehf. sem miðast við tíu ára starfsaldur Hjálmars hjá félaginu. Þá krefst stefnandi málskostnaðar úr hendi stefnda.

Dómkröfur stefnda:

Í öndverðu krafðist stefndi frávísunar málsins, en þeirri kröfu var hafnað með úrskurði Félagsdóms 14. júlí 2016. Að því frágengnu krefst stefndi sýknu af kröfum stefnanda auk málskostnaðar að mati dómsins.

Málavextir

Verkaðlyðsfélag Akraness er stéttarfélag sem fer með samningsumboð við gerð kjarasamninga fyrir hönd félagsmanna sinna. Innan félagsins eru meðal annars

launþegar sem starfa hjá Norðuráli Grundartanga ehf. Norðurál Grundartanga ehf. er fyrirtæki í álframleiðslu, sem fer sjálft með samningsumboð við gerð kjarasamning, og hefur gert sérstakan kjarasamning, meðal annars við Verkalýðsfélag Akraness, um lágmarkskjör starfsmanna félagsins.

Hjálmar Jónsson hóf störf hjá stefnda, Norðuráli Grundartanga ehf., í mars 2001 sem almennur framleiðslustarfsmaður í kerskála. Samkvæmt málflutningsskjölum mun hann hafa starfað sem framleiðslustarfsmaður í kerskálanum út janúarmánuð árið 2007, en þá mun Hjálmar hafa hafið iðnnám í vélvirkjun á viðhaldssviði fyrirtækisins. Í greinargerð stefnda er staðhæft að laun Hjálmars hafi við það verið hækkuð í launaflokk 115 og honum raðað í fimm ára aldursþrep. Í mars 2008 hafi hann verið færður í sjö ára aldursþrep og í mars 2011 í tíu ára aldursþrep. Þegar hann hafi lokið sveinsprófi í upphafi árs 2013 hafi hann verið færður í launaflokk 116 og honum raðað í fimm ára aldursþrep. Í október 2013 hafi Hjálmar síðan verið færður í sjö ára aldursþrep og loks í tíu ára aldursþrep í febrúar 2016.

Hinn 1. janúar 2015 tók gildi kjarasamningur milli stefnda, Norðuráls Grundartanga ehf., og fimm stéttarféлага, þ. á m. við stefnanda, Verkalýðsfélag Akraness. Kjarasamningurinn gildir út árið 2019. Áður hafði verið í gildi kjarasamningur milli hins stefnda félags og sömu stéttarféлага með gildistíma frá 1. janúar 2010 til 31. desember 2014.

Í fyrrgreindum kjarasamningum er fjallað um laun starfsmanna hins stefnda félags í 3. kafla. Í grein 3.02.1 er kveðið á um grunnlaun einstakra starfshópa við gildistöku samninganna. Samkvæmt þeim eru ófaglærðir starfsmenn í álbræðslu í launaflokki 112/212, en starfsmenn með nám sem samsvarar tveggja ára iðnnámi, og ráðnir eru til starfa sem krefjast viðkomandi náms, eru í launaflokki 113/213. Iðnaðarmönnum með sveinsbréf, sem ráðnir eru til starfa í iðn sinni, er raðað í launaflokk 115/215. Loks eru iðnaðarmenn með tveggja ára sveinsbréf, sem ráðnir eru til starfa í iðn sinni, í launaflokki 116/216.

Í báðum kjarasamningunum er fjallað um grunnlaunahækkanir á samningstímanum í grein 3.03.2. Í grein 3.04.1 segir síðan eftirfarandi: „Laun starfsmanna skulu hækka eftir starfsaldri hjá félaginu um 9% frá byrjunarlaunum eftir 1 ár, 12% frá byrjunarlaunum eftir 3 ár, 15% frá byrjunarlaunum eftir 5 ár, 16% frá byrjunarlaunum eftir 7 ár og 18% frá byrjunarlaunum eftir 10 ár.“ Ákvæði 3.04.2 er svohljóðandi: „Starfsaldur reiknast frá því að starfsmaður hefur störf hjá félaginu.“

Í stefnu er greint frá því að stefnandi, Verkalýðsfélag Akraness, hafi fyrir hönd Hjálmars farið fram á afturvirka leiðréttingu á launum hans er byggðust á því að frá

1. mars 2011 hafi launin hans átt að miðast við 10 ára starfsaldur. Hafi stefndi, Norðurál Grundartangi ehf., ekki fallist á það.

Málsástæður og lagarök stefnanda

Stefnandi byggir kröfur sínar á því að starfsaldur Hjálmars Jónssonar hjá Norðuráli Grundartanga ehf. skuli miðast við 1. mars 2001 er hann hóf störf hjá félaginu og að launaflokkur hans og útreikningur launa skuli miðast við það. Kveður stefnandi dómkröfur sínar miða að því að ná fram rétti Hjálmars til þess að vera í hærri launaflokki. Málið varði þar af leiðandi ágreining um skilning á kjarasamningi og heyri undir Félagsdóm samkvæmt 2. tölulið 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur.

Stefnandi, Verkalýðsfélag Akraness, vísar til þess að hann sé aðili að kjarasamningi starfsmanna Norðuráls Grundartanga ehf., sem gildi frá 1. janúar 2015 til 31. desember 2019 og eldri samningi sem hafi gilt frá 1. janúar 2010 til 31. desember 2014. Stefnandi, Verkalýðsfélag Akraness, sé einnig stéttarfélag Hjálmars Jónssonar. Samkvæmt 2. gr. laga Verkalýðsfélags Akraness sé tilgangur þess m.a. að ákveða vinnutíma og kaupgjald fyrir félagsmenn.

Stefnandi bendir á að mál þetta sé rekið til að ná fram kjarasamningsbundnum réttindum Hjálmars, en úrlausn um réttan skilning á kjarasamningi muni einnig hafa áhrif á réttindi annarra félagsmanna Verkalýðsfélags Akraness. Málareksturinn samrýmist þeim tilgangi félagsins að gæta þeirra hagsmuna sem kröfurnar byggja á. Þá bendir stefnandi á að stefndi, Norðurál Grundartanga ehf., sé aðili að Samtökum atvinnulífsins og vinnuveitandi Hjálmars Jónssonar. Hafi hið stefnda félag lýst því yfir að Hjálmar Jónsson eigi ekki rétt á að starfsaldur hans miðist við það tímamark er hann hóf störf hjá félaginu.

Stefnandi kveður kröfu sína um leiðréttingu á starfsaldurstengdum greiðslum byggja á kjarasamningi starfsmanna Norðuráls Grundartanga ehf., sem gildi frá 1. janúar 2015 til 31. desember 2019. Í grein 3.04.1 í kjarasamningnum sé kveðið á um að laun starfsmanna skuli hækka eftir starfsaldri hjá félaginu þannig að eftir 10 ár í starfi hjá stefnda séu launin 18% hærri en byrjunarlaun. Í grein 3.04.2 sé kveðið á um það hvernig reikna skuli starfsaldur en hann skuli reiknast „frá því að starfsmaður hefur störf hjá félaginu“.

Samhljóða ákvæði hafi verið í kjarasamningi starfsmanna Norðuráls Grundartanga ehf. sem hafi gilt 1. janúar 2010 til 31. desember 2014. Í kjarasamningi sem hafi gilt frá 1. janúar 2005 til 31. desember 2009 séu einnig samsvarandi ákvæði um hækkanir eftir starfsaldri, þ.e. að hækkanir á launum komi til eftir 1 ár, 3 ár, 5 ár,

7 ár og loks 10 ár. Þá sé samhljóða regla um að starfsaldur reiknist frá því að starfsmaður hefji störf hjá félaginu. Samsvarandi ákvæði séu í kjarasamningum áranna þar á undan.

Stefnandi vísar til þess að samkvæmt orðanna hljóðan skuli laun starfsmanna Norðuráls Grundartanga ehf. hækka eftir starfsaldri hjá félaginu en ekki eftir starfsaldri í tilteknu starfi innan félagsins. Af því leiði að starfsaldur Hjálmars skuli miðast við það tímamark er hann hóf störf hjá Norðuráli Grundartanga ehf. þann 1. mars 2001.

Stefnandi telur að það hafi þurft að koma skýrt fram í kjarasamningi ef ætlunin hafi verið að starfsmenn félagsins fengju lakari kjör en almennt megi gera ráða af orðalagi greinar 3.04.2 kjarasamningsins. Sérstök nauðsyn hafi borið til að taka það fram ef starfsaldur skyldi ekki metinn samfelldur innan fyrirtækisins enda verði starfsmenn að vita með afdráttarlausum hætti ef tilfærsla í starfi hjá sama vinnuveitanda geti haft slík íþyngjandi áhrif. Þá þyrftu um leið að liggja fyrir málefnalegar ástæður fyrir slíkri skerðingu réttinda.

Stefnandi tekur fram að hann hafi ekki samþykkt að félagsmenn hans sem starfi hjá Norðuráli Grundartanga ehf. skuli njóta lakari réttinda til útreiknings á starfsaldri við það að flytja sig til í starfi innan félagsins. Stefnandi beri sönnunarbyrðina fyrir því að í samningi félagsins hafi ætlunin verið að kveða á um slíka íþyngjandi reglu. Allan vafa þar um verði að túlka stefnda í óhag og starfsmönnum í vil.

Stefnandi kveðst hafa lögvarða hagsmuni af því að fá viðurkenningu þess efnis að Hjálmar eigi rétt á að starfsaldur hans skuli reiknast frá 1. mars 2001, er hann hóf störf hjá Norðuráli Grundartanga ehf. Sú niðurstaða geti einnig haft fordæmisgildi fyrir aðra starfsmenn. Verði fallist á málalátbúnað stefnanda sé ljóst að Hjálmar hafi verið kominn með tíu ára starfsreynslu 1. mars 2011. Muni hann þá njóta betri kjara til framtíðar en auk þess eiga rétt til leiðréttingar á vangoldnum launum aftur í tímann.

Stefnandi kveðst auk framangreinds byggja lögum nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, lögum nr. 55/1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda. Að auki kveðst stefnandi byggja á almennum meginreglum vinnuréttar og samningaréttar. Fyrirsvar eigi sér stoð í 4. mgr. 17. gr. laga nr. 91/1991, um meðferð einkamála, og 45. gr. laga nr. 80/1938. Um varnarþing vísar stefnandi til 38. gr. laga nr. 80/1938. Þá eigi málskostnaðarkrafa sér stoð í 1. mgr. 129. gr. og 1. og 3. mgr. 130. gr. laga um meðferð einkamála, sbr. 69. gr. laga nr. 80/1938.

Málsástæður og lagarök stefnda

Stefndi reisir sýknukröfu sína á því að hann hafi að fullu efnt skyldur sínar samkvæmt kjarasamningi gagnvart stefnanda.

Stefndi tekur fram að í kjarasamningi stefnda og stéttarfélaganna sé sérstök áhersla lögð á starfsreynslu innan fyrirtækisins enda séu störfin mjög sérhæfð og almennt ekki litið svo á að starfsreynsla frá öðrum fyrirtækjum nýtist í starfi. Sérregla gildi samkvæmt grein 3.04.4 kjarasamningsins um þá iðnaðarmenn sem hafi unnið í grein sinni í fimm ár og mat á þeirra starfsreynslu. Ekkert sambærilegt ákvæði sé að finna um að meta skuli starfsreynslu ófaglærðs starfsmanns að jöfnu við starfsreynslu iðnaðarmanns.

Stefndi kveður launakerfi kjarasamnings stefnda og stéttarfélaganna grundvallast á mismunandi störfum. Starfsmaður sé ráðinn í tiltekið starf og ávinni sér launahækkanir á grundvelli starfsreynslu í því starfi. Ekki sé deilt um að stefnandi hafi skipt um starf hjá stefnda. Hann hafi verið ráðinn í annað starf. Starfsaldur stefnanda reiknist samkvæmt grein 3.04.2 frá því að hann hóf að gegna því starfi.

Stefndi vísar til þess að krafa stefnanda leiði hins vegar til þess að ófaglærður starfsmaður sem fari í iðnnám og að afloknu sveinsprófi skipti um starf innan fyrirtækisins, fari á sömu laun og iðnaðarmaður sem hafi helgað sig sama starfi um árabíl og náð að jafnaði mun meiri færni á grundvelli starfsaldurs. Ef ófaglærður starfsmaður sé t.d. búinn að starfa í 10 ár hjá stefnda að loknu sveinsprófi þá skuli hann samkvæmt túlkun stefnanda raðast í efsta taxta iðnaðarmanna ásamt þeim sem mestu reynslu hafi í viðkomandi störfum. Stefndi telur að það gangi þvert gegn uppbyggingu launakerfis kjarasamningsins sem miði að því að launa sérstaklega fyrir aukna starfsreynslu í tilteknum störfum hjá stefnda. Því til stuðnings vísar stefndi til launatöflu kjarasamningsins og uppbyggingar hennar.

Stefndi byggir á því að samkvæmt grein 3.04.1 í kjarasamningi um starfsaldursálag skuli laun starfsmanna hækka eftir starfsaldri hjá félaginu um 9% frá byrjunarlaunum eftir 1 ár, 12% frá byrjunarlaunum eftir 3 ár, 15% frá byrjunarlaunum eftir 5 ár, 16% frá byrjunarlaunum eftir 7 ár og 18% frá byrjunarlaunum eftir 10 ár. Þegar ófaglærður starfsmaður hefji störf þá hækki hann með starfsaldri um samningsbundna hlutfallshækkun frá byrjunarlaunum ófaglærðra starfsmanna. Kveður stefndi kröfu stefnanda beinast að því að hlutfallshækkun Hjálmars reiknist af byrjunarlaunum iðnaðarmanna, jafnvel þótt hann hafi fyrstu 12 árin í starfi hjá stefnda ekki starfað sem iðnaðarmaður með sveinspróf. Telur stefndi þá túlkun vera andstæða grein 3.04.1.

Stefndi tekur fram að verði fallist á kröfu stefnanda um rétt til launa samkvæmt tíu ára starfsaldri hjá stefnda mótmæli hann kröfunni sem fyrndri að hluta og að krafan sé að öðru leyti fallin niður sökum tómlætis og aðgerðarleysis stefnanda. Bendir stefndi á að launakröfur fyrnist á fjórum árum samkvæmt 3. gr. laga nr. 150/2007. Fyrningu hafi fyrst verið slitið með höfðun máls þessa og því teljist launakröfur sem hafi fallið í gjalddaga meira en fjórum árum fyrir málshöfðun vera fyrndar.

Hafi stefnandi talið sig eiga rétt á hærra starfsaldursþrepi telur stefndi að honum hafi borið að koma fram með þá kröfu innan eðlilegs tíma. Það hafi hins vegar liðið þrjú ár frá því stefnandi hafi verið færður yfir á taxta iðnaðarmanna með tveggja ára sveinsbréf í febrúar 2013, þar til hann gerði athugasemdir við röðun í launaþrep. Verði að telja að stefnandi hafi fyrir tómlæti og aðgerðarleysi glatað rétti til afturvirktrar leiðréttingar.

Stefndi kveður kröfu sína um málskostnað styðjast við 130. gr. laga nr. 91/1991, um meðferð einkamála, sbr. 69. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur.

Niðurstaða

Mál þetta á undir Félagdóm samkvæmt 2. tölulið 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur.

Í máli þessu krefst stefnandi, Verkalýðsfélags Akraness, viðurkenningar á því að félagsmaður stefnanda, Hjálmar Jónsson, hafi frá 1. mars 2011 átt rétt á því að stefndi, Norðurál Grundartanga ehf., greiddi honum laun sem miðuðust við tíu ára starfsaldur hans hjá stefnda. Stefnandi reisir viðurkenningarkröfu sína á grein 3.04.1, sbr. grein 3.04.2 í gildandi kjarasamningi stefnda, Norðuráls Grundartanga ehf. og fimm stéttarfélag, þ. á m. stefnanda, Verkalýðsfélags Akraness, og samhljóða greina í eldri kjarasamningi milli sömu aðila. Í ljósi málatilbúnaðar stefnanda verður að skilja kröfugerð hans á þann veg að sá réttur sem leitað er viðurkenningar á sé þess eðlis að stefnda hafi verið óheimilt að hrófla við honum þegar Hjálmar skipti um starfsvettvang hjá fyrirtækinu. Í stefnu skírskotar hann í þessu efni til þess að við málshöfðunina hafi Hjálmar starfað hjá félaginu í samtals 15 ár, en að laun hans hafi þá tekið mið af sjö ára starfsreynslu en ekki tíu ára starfsreynslu, sem sé hámarksaldursþrep samkvæmt kjarasamningi aðila.

Í greinargerð stefnda er því lýst hvernig laun Hjálmars hafi verið ákveðin allt frá janúar 2007 til febrúar 2016. Samkvæmt þessari lýsingu á Hjálmari að hafa verið raðað í aldursþrep í samræmi við starfsaldur hans hjá fyrirtækinu þegar hann hóf vinnu á verkstæði stefnda við viðhaldsvinnu árið 2007. Auk þess er staðhæft að hann

hafi á sama tíma verið hækkaður í launaflokk 115, en samkvæmt kjarasamningi er miðað við að starfsmaður þurfi að hafa lokið sveinsprófi til að njóta kjara samkvæmt þeim launaflokki. Í lýsingunni segir einnig að þegar Hjálmar hafi lokið sveinsprófi í upphafi árs 2013 hafi hann þegar verið færður í launaflokk 116, en samkvæmt kjarasamningi er áskilið að starfsmaður sé „með tveggja ára sveinsbréf“ til að vera raðað í þann launaflokk. Á sama tíma hafi Hjálmar hins vegar verið færður úr svonefndu tíu ára aldursþrepi í fimm ára aldursþrep. Rúmum tveimur og hálfu ári síðar kveðst stefndi hafa fært Hjálmar í næsta aldursþrep fyrir ofan, þ.e. í sjö ára aldursþrep og loks í tíu ára aldursþrep í febrúar á þessu ári.

Engin gögn hafa verið lögð fram til sönnunar um að laun Hjálmars hafi verið ákveðin með þeim hætti sem stefndi gerir grein fyrir á umræddu tímabili. Aðspurður kvaðst lögmaður stefnanda við aðalmeðferð málsins hvorki geta samþykkt né mótmælt því að laun Hjálmars hafi breyst á þann veg sem stefndi lýsir í greinargerð, enda engum gögnum til að dreifa um það atriði.

Jafnvel þó að framangreind lýsing stefnda yrði lögð til grundvallar endurspeglar hún ólíka afstöðu aðila til túlkunar kjarasamningsins. Stefndi telur að umrædd kjarasamningsákvæði hafi ekki hafa komið í veg fyrir að Hjálmari væri raðað í fimm ára aldursþrep árið 2013, þó að hann hefði þá verið búinn að starfa hjá fyrirtækinu í tólf ár. Stefndi rökstyður þá afstöðu sína með því að upphaf starfsaldurs samkvæmt grein 3.04.1 eigi telja frá því að starfsmaður hefur tiltekið starf hjá félaginu með þeim byrjunarlaunum sem vísað sé til í greininni. Stefndi telur þessa túlkun ekki eiga stoð í kjarasamningnum, m.a. í ljósi greinar 3.04.2, heldur eigi að miða röðun í aldursþrep alfarið við það hversu mörg ár eru liðin frá því viðkomandi hóf störf hjá félaginu, eins og viðurkenningarkrafa stefnanda gengur út frá.

Það er hlutverk Félagsdóms að leysa úr ágreiningi aðila um túlkun kjarasamningsins að þessu leyti, sbr. 2. tölulið 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938. Það er hins vegar ekki hlutverk Félagsdóms að skera úr um hvort félagsmaður stefnanda, Hjálmar Jónsson, eigi launakröfu á hendur hinu stefnda félagi og þá hver fjárhæð hennar sé. Við úrlausn Félagsdóms á framangreindum ágreiningi skiptir því ekki máli þó að stefndi kunni á einhverjum tíma að hafa ívilnað Hjálmari við röðun í launaflokka eða hvort hluti fjárfrafna hans séu ef til vill fyrndar eða fallnar niður fyrir tómlæti, eins og stefndi vísar til í greinargerð.

Stefndi hefur kosið að gera einn kjarasamning við fimm stéttarfélög um kjör allra almennra starfsmanna félagsins, hvort sem um er að ræða ófaglærða starfsmenn í álbræðslu, iðnaðarmenn eða fulltrúa á skrifstofu. Samkvæmt grein 3.04.1 í kjarasamningnum skulu laun starfsmanna hækka eftir starfsaldri hjá félaginu um

tiltekið hlutfall af byrjunarlaunum. Ekki er þar vísað til starfsaldurs í viðkomandi starfi hjá félaginu. Í ákvæðinu er ekki beinlínis vikið að því hvernig fari um áunnar starfsaldurshækkanir ef starfsmaður færir milli launaflokka með þeim afleiðingum að byrjunarlaun hækka eða lækka. Þegar litið er til ákvæðis 3.04.2, þar sem kveðið er á um að starfsaldur reiknist frá því að starfsmaður hefur störf hjá félaginu, og að teknu tilliti til orðalags 3.04.1, telur dómurinn að leggja verði þann skilning í síðarnefndu greinina að breyting á launaflokki eða starfsvettvangi starfsmanns innan félagsins félagsins hrófla ekki við áunnum hlutfallshækkunum á grundvelli starfsaldurs viðkomandi starfsmanns.

Í þessu efni verður að leggja áherslu á að við túlkun kjarasamninga ber að leggja megináherslu á að fylgja skýru orðalagi samningsins. Ákvæði 3.04.2 er afdráttarlaust um að upphaf útreiknings á starfsaldri miðist við það þegar starfsmaður hefur störf hjá félaginu. Hvorki þar né í öðrum ákvæðum kjarasamningsins er frá þessu vikið, að öðru leyti en því sem segir í grein 3.04.4. Í þeirri grein er kveðið á um að iðnaðarmenn „með 5 ára sveinsbréf sem ráðnir eru til starfa í iðn sinni“ skuli ekki raðað í þrjú fyrstu starfsaldurþrepin, heldur er tekið tillit reynslu þeirra og þeim raðað í fimm ára aldursþrep. Þetta ákvæði veitir samkvæmt orðalagi sínu enga heimild til að hrófla við þeim starfsaldri sem starfsmaður hefur þegar áunnið sér samkvæmt grein 3.04.1, sbr. grein 3.04.2. Stefndi hefur heldur ekki fært neinar sönnur á að af hálfu fulltrúa stefnanda hafi verið samþykkt að víkja með einhverjum hætti frá framangreidnum ákvæðum kjarasamningsins um starfsaldurshækkanir.

Með vísan til þess sem hér hefur verið rakið verður fallist á kröfu stefnanda þess efnis að skýra beri grein 3.04.1, sbr. grein 3.04.2, í kjarasamningi aðila með gildistíma frá 1. janúar 2010 til 31. desember 2014, og samhljóða ákvæði í núgildandi kjarasamningi aðila, á þann veg að starfsmaður hins stefnda félags, Hjálmar Jónsson, hafi frá 1. mars 2011 átt rétt til greiðslu launa sem miðist við tíu ára starfsaldur hans hjá félaginu.

Samkvæmt 1. mgr. 130. gr. laga nr. 91/1991, um meðferð einkamála, sbr. 69. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, verður stefnda gert að greiða stefnanda málskostnað. Málskostnaður þykir hæfilega ákveðinn 500.000 krónur, meðal annars með hliðsjón af því að í málinu fór fram munnlegur málflutningur um frávísunarkröfu stefnda.

Uppkvaðning dómsins hefur dregist vegna embættisanna dómsforseta.

D Ó M S O R Ð:

Viðurkennt er að skýra skuli grein 3.04.1, sbr. grein 3.04.2, í kjarasamningi starfsmanna Norðuráls Grundartanga ehf., með gildistíma frá 1. janúar 2010 til 31. desember 2014, og samhljóða ákvæði í nágildandi kjarasamningi starfsmanna Norðuráls Grundartanga ehf., með gildistíma frá 1. janúar 2015 til 31. desember 2019, á þann veg að starfsmaður stefnda, Norðuráls Grundartanga ehf., Hjálmar Jónsson, hafi frá 1. mars 2011 átt rétt til greiðslu launa sem miðist við tíu ára starfsaldur hans hjá félaginu.

Stefndi, Samtök atvinnulífsins vegna Norðuráls Grundartanga ehf., greiði stefnanda, Alþýðusamband Íslands vegna Verkalýðsfélags Araness, 500.000 krónur í málskostnað.

Arnfríður Einarasdóttir

Ásmundur Helgason Guðni Á. Haraldsson

Valgeir Pálsson Lára V. Júlíusdóttir